

El text predictiu

El text predictiu ens informa sobre una situació futura, en base a una situació i uns condicionaments actuals, per tal de fer-ne una preparació adequada.

La forma verbal principal per a l'expressió de les prediccions és el temps futur. Però hi ha també d'altres possibilitats gramaticals que poden aportar diferents matisos de significat:

- el temps condicional
- el mode subjuntiu
- el present d'indicatiu
- el futur compost
- verbs que suggereixin per ells mateixos una predicció.

Per treure certesa a les prediccions en futur s'usen **adverbis i locucions de probabilitat** com *segurament, potser, tal vegada*, etc.

Per expressar les condicions es poden usar:

- oracions introduïdes per nexes condicionals (*si, posat que, mentre que, etc.*)
- locucions com *amb la condició de+ infinitiu*, la locució *en cas de+nom*

Temps verbals per indicar prediccions

- **Futur simple:** *Demà plourà.*
- **Futur compost:** *L'any que ve hauré acabat la carrera.*
- **Condicional simple:** *Si deixessis de fumar, et trobaries més bé.*
- **Present de subjuntiu:** *Em farà anar malament que vinguin demà.*
- **Imperfet de subjuntiu:** *M'agradaria que fos pilot.*
- **Present d'indicatiu:** *Arribo demà.*

Per indicar condició

Si, posat que, en cas de/que, només que/de, a condició de/que...

Per indicar possibilitat

- **és possible que** (+present subjuntiu): *És possible que demà arribi la Laura*
- **possiblement** (+futur): *Possiblement la setmana que ve farà molt de fred.*
- **pot ser que** (+present de subjuntiu): *Pot ser que se n'atipi de seguida.*
- **tal vegada:** *Aquest és un diagnòstic que tal vegada no compartiran els altres metges.*